

MARIA JOSEP CASTILLO

Va d'esports

F.C. Argentona (1923-1998). 75 anys de futbol

L'esport argentoní, ben representat en diverses disciplines, té en el futbol un dels seus més fermes puntals. El Futbol Club Argentona, que compte ja amb 83 anys d'història, celebrà els seus tres quarts de segle el 1998. Amb aquest motiu dos periodistes especialment destres en l'àmbit esportiu i vinculats a la nostra vila a través de Ràdio Argentona, van escriure a quatre mans un llibre que recull la trajectòria de l'entitat esportiva.

Les primeres pàgines del volum contenen paraules de felicitació pel 75 aniversari del Club de diverses personalitats, començant per les del llavors president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol; les d'Antoni Pujol, president de la Federació Catalana de Futbol; del d'aleshores alcalde d'Argentona, Joaquim Casabella; les de Joan Casanovas, president del F.C. Argentona; i acabant amb unes línies signades per Ferran Catà a manera de pròleg.

El cos central del llibre, la història del Club, s'ordena cronològicament en divuit capítols, apartats que permeten fer un recorregut des del 1922 (el Club es va fundar el 1922 però entrà en competició el 1923), fins a finals del segle XX. Fites importants com la construcció, finançament i inauguració del camp de futbol (aquesta darrera durant la Festa Major de Sant Domènec del 1925); les diferents juntes directives, la tria d'un escut i d'uns colors per la indumentària dels jugadors, les diverses seus

socials del Club, les diferents alineacions, els tècnics, els títols aconseguits (s'arribarà a 2ª regional la temporada 1987-88, per exemple) són alguns dels temes tractats.

El lector trobarà anècdotes i històries curioses, com el fet que un dels primers "mecenes" del Club fou Miquel Valdés, fundador de l'administració de loteria de la Rambla de Barcelona que més venia a l'estat espanyol abans del boom de la Bruixa d'Or de Sort. Estiuejant a la nostra vila, Valdés, vinculat al F.C. Barcelona des dels seus inicis i gran esportista, contribuï econòmicament i anímicament a la consolidació del Club argentoní abans d'acabar la seva relació amb ell de forma força desafortunada.

El llibre revisa també els anys 30 del segle XX, difícils per l'Argentona, amb pocs èxits esportius i el rerafons de la Guerra Civil. Els anys 40, malgrat la dificultat dels temps de postguerra, veuran com del Club sortirà una figura destacada: l'Andreu Català, que arribarà a jugar a primera divisió. Anys bons i dolents des del punt de vista esportiu, de bonança i entrebancs a nivell econòmic, la celebració del mig segle del Club el 1973, la incorporació de l'escola de futbol com a planter...

Entitat modesta, sobretot pel que fa a recursos, el Futbol Club Argentona arribà als anys 90 amb una salut prou bona com per encarar el futur amb optimisme i celebrar els seus 75 anys d'existència amb alegria. La publicació d'aquesta obra fou una de les fites d'aquesta commemoració.

Per acabar esmentarem que el

llibre conté nombroses il·lustracions per les quals van desfilar diferents alineacions o immortalitzen moments importants de la trajectòria del Club. El complementen també una bibliografia, un llistat dels col·laboradors en la celebració de l'aniversari, i un apartat d'agraïments.

1956-1965. Història, recull i retalls. CIC Bàsquet femení. Argentona

Si el futbol és un dels puntals de l'esport argentoní, l'altre és el bàsquet, que especialment en el cas del femení ha donat esportistes d'alta volada.

Esteve Canal, alcalde d'Argentona als anys 80, fou entrenador del CIC (Col·legi Immaculada Concepció) d'Argentona, equip que entre els anys 1956 i 1965 assolí un seguit d'èxits esportius destacats, fins i tot a nivell internacional.

El llibre que comentem és sobretot un recull de documents escrits i fotografies que repassen aquests nou anys gloriosos per l'esport argentoní. Un rànquing de títols aconseguits i unes paraules de Joan Antoni Samaranch, llavors president del COI, i del també llavors president de la Federació Espanyola de Bàsquet precedeixen al recull: fitxes de les

Xavier Lorente i Sala
Xavier Amat i Puig

F.C. Argentona
(1923-1998)
75 anys de futbol

■ LORENTE, Xavier i AMAT, Xavier

■ *F.C. Argentona (1923-1998). 75 anys de futbol*

■ Ajuntament d'Argentona, 1998

■ 172 pàgines

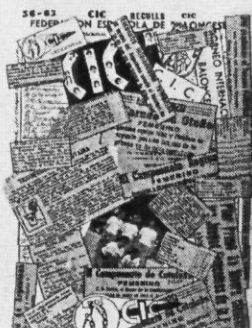
Esteve Canal i Gual

(1956 - 1965)

Història, Recull i Retalls

CIC Bàsquet Femení

ARGENTONA

■ CANAL I GUAL, Esteve

■ 1956-1965. *Història, recull i retalls. CIC Bàsquet femení. Argentona*

■ Ajuntament d'Argentona, 2000

■ 136 pàgines

jugadores, titulació de l'entrenador, retalls de premsa, programes de partits, els seus viatges competint per Europa, la substitució d'Esteve Canal pel també argentoní Josep Nogueras el 1963...

Cal destacar la reproducció de l'entrevista que Emili Amargant féu en el número 47 de la revista argentonina "Llaç", el juny del 1980, a sor Plácida, fundadora del CIC, a Carme Famadas, guardonada com a millor jugadora de bàsquet femení d'Espanya durant les temporades 1970-71 i 1972-73, i a Esteve Canal.

Per concloure reproduïm les paraules que el diari francès *Midi Libre* dedicà a les jugadores Marta Glanadell, Maria Güell, Mª Teresa Botey, Montserrat Famadas, Dolors Famadas, Carme Famadas, Quica Albert, Anna Mª Gallemí i Mª Rosa Forn:

"David va guanyar Goliat... rapidesa, habilitat, eficàcia en les accions, els contraatacs...van estar magnífiques... qualitats de les petites espanyoles d'Argentona".

Empremtes esportives a Argentona. 1908-2002

Cronològicament parlant aquest és el darrer llibre publicat dels tres que comentem i és també el més complet, ja que tracta de tot tipus d'esport practicat a la vila d'Argentona.

Ordenats alfabèticament trobem explicats des del billar i la boxa fins la petanca i el tennis taula, passant pel ciclisme, el dominó, els escacs, el muntanyis-

me, el patinatge artístic, etc., i com no, pel bàsquet i el futbol.

L'Esteve Canal, com a esportista, entrenador de bàsquet i espectador de diversos esports i com a gran coneixedor del seu poble i de la seva gent (recordem que a més d'alcalde de la vila ha estat també encarregat de la secció esportiva del Centre Parroquial i regidor d'esports de l'ajuntament) utilitza l'oralitat com a principal font d'informació pel seu estudi per tal d'esbrinar els inicis i la trajectòria de tan diverses activitats com es practiquen o s'han practicat a Argentona o per argentonins. I no tot són el que podríem considerar esports "convencionals": a la introducció, per exemple, es fa esment del ball de gitanes i de la dansa; i un dels capítols està dedicat a l'escalètric.

L'ordre alfabètic de l'índex no només contempla els diferents esports, sinó que també hi apareixen apartats dedicats a esdeveniments importants de la història de l'esport argentoní (la compra dels terrenys de la zona esportiva o la seva inauguració) o a entitats o persones amb ells relacionades (el Casino, el Patronat d'Esports o la família Omedes).

Esports més aviat exòtics a les nostres contrades com el futbol americà o altres llunyans en el temps com les curses de *voituretes* (cotxes lleugers) a les primeres dècades del segle XX; fites esportives com la Míni Olimpíada o els esports practicat al barri del Cros i les zones esportives de les urbanitzacions del poble són altres apartats del llibre. Aquest acaba amb un recull d'esportistes especialment destacats (pàgines honorífiques, les denomina l'autor): l'atleta en actiu José Ríos, el boxejador Josep Navarro..., fins a 23 personatges.

Cal destacar un dels grans atractius del llibre: les nombroses

Esteve Canal i Gual

Empremtes Esportives a Argentona 1908-2002

■ CANAL I GUAL, Esteve

■ *Empremtes esportives a Argentona. 1908-2002*

■ Ajuntament d'Argentona, 2004

■ 496 pàgines

fotografies que il·lustren el text amb els escenaris esportius i sobretot amb els grans protagonistes: els homes i les dones de l'esport argentoní.

Conclouen el volum unes paraules finals de l'autor que manifesten les seves opinions sobre l'esport a Argentona: es queixa que alguns esportistes argentonins han d'anar a fora per entrenar i/o jugar; massa fitxatges de gent de fora, manca d'equipaments...

No podem oblidar la contraportada, amb unes paraules de Josep Lladó Pascual que configuren una semblança de l'Esteve Canal.

En definitiva, el llibre en qüestió és com una mena d'enciclopèdia de l'esport argentoní i, per tant, un llibre imprescindible pels vilatans, practiquin l'esport, en siguin només espectadors, o simplement vulguin fer-se coneixedors d'aspectes d'Argentona que per molts dels seus habitants constitueixen un important bocí de les seves vides.